





13. *Ueßan jag nu begynnad med ångtan,   
 Ett snart uti ett färdmande land*

12. Blot ren færløst i mit hjerte brinner  
 Gde en længe bortavarende væn;  
 Men fænhænde jagtcolde dig finner,  
 Dødt færbæftansfuldt hoppede jagt an.

11. Eiden de nu så farlig för alla,  
 Eröbber ibland menniskor bort;  
 Men beundren, att Gud kan så falla  
 Smär till dommen, förstå man det tror.

10. Alsom dufman p' lediga watinga  
 Treter fieran ill ftdmmande land,  
 De wail jag mit un afwene bortwinga:  
 Mergis ledigage o end p' bid b' d' und.

6. **U**ngewöhnliche Vorfälle  
 7. **I**nteressante Geschichten  
 8. **E**reignisse der Welt  
 9. **N**achrichten aus dem Ausland  
 10. **L**iterarische Anzeigen

8. Eldi ma sag þa rætt innarígt þa fara.  
Stæð þenna þat forðval  
Þó se'n þa ibíand Englaernes þfara  
Eftwa þall ut þímmelens þal.

7. *Såsom jag ville wist ingen wara  
Sag de såsom en fogel på qvist;  
Andra äro så stolta och rara  
Och de lida på ingenting brist.*

6. Ich bin ein samet münd sag beistand,  
 Zur den wachende ungenommen dar:  
 Mit sonder od hohstet de bistand  
 Od biest hofma der werdelstige far.

Ej med gerning derwid sitta,  
Deras kommer hon i tal.

4. Låra brygga, baka, bränna,  
Måla, färga, tvätta mål;  
Beta sig i spisen wända,  
Intet göra utan stål;  
Salta, sylta, sjuda, steka,  
Spinna, nysta, häckla, sy,  
Och i stället för att leka  
Sig med nya syglor bry.

5. Stöpa lius, wål ansa dricka,  
Se om tappar, swickor, sprund,  
Weta sådant allt till pricka,  
Ej för knapp och ej för rund;  
Ålsta nycklar, låsen stånge,  
Se om eld med waksamhet,  
Ingen ting omårdigt slånge;  
Hålla tyst hwad som man wet.

6. Vittid' upp när det blir dager,  
 Kampas med sitt folk i slit:  
 Vara först, som arbet tager,  
 Ropa sen: gå hit och dit!  
 Höflighet mot dem som tjena,  
 Åke vara lika god;  
 Deras rätt dem ej förmena,  
 Hålla dem wid lustigt mod.

7. När tveetydiga ord framföras,  
Ej sin bön wända fring;  
Inga fräcka minner göras,  
Wäst förstå då ingen ting;  
Ej sin wän straxt nåbbigt swara,  
När påminnes om ens fel,  
Häldre blygas, fly sin fara,  
Säga i god warning del.

3. Nöjd bland Eder jag trefes väl vara,  
Men hwad uti mitt hjerta jag bär,  
Det kan ingan af eder förklara;  
Snart den sorgen helt wißt mig förtår.

4. Alltid munter och glad ni mig finner,  
 Fastän smärtan vill spränga mitt bröst;  
 Och den tanken rått ofta upptrinner,  
 Att för mig ej mer finns någon tröst.

5. Endig och fri jag mig finner,  
 Vill att fara från hemorten bort,  
 Och af längtan mitt hjerta nu brinner;  
 Vätte affledet blifwa helt fort.